

Anderzijds betoogt de Commissie dat de Helleense Republiek niet alle nodige maatregelen heeft getroffen om ervoor te zorgen dat de regels inzake het bedwelmen van de dieren bij het slachten worden nageleefd en dat in de slachthuizen passende inspecties en controles worden verricht.

De Commissie beklemtoont dat de Helleense Republiek, zowel aan het einde van de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn als na die datum, en ondanks bepaalde inspanningen van de Griekse autoriteiten, niet alle nodige maatregelen heeft getroffen om de haar verweten gebreken te verhelpen. Aan de meeste aanbevelingen die aan de Griekse autoriteiten zijn gedaan, is niet of onvoldoende gevolg gegeven. De onderzoeksverslagen schetsen een verontrustend beeld, wat de verwezenlijking van de voormelde maatregelen betreft.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 3 van 5.1.2005, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'Etat (Frankrijk) op 12 september 2007 — Société Papillon/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Zaak C-418/07)

(2007/C 283/32)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'Etat

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société Papillon

Verwerende partij: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Prejudiciële vragen

1) Vormt de uit de regeling van artikel 223 A en volgende van de Code général des impôts voortvloeiende onmogelijkheid om een kleindochtervennootschap in een fiscaal geïntegreerde groep op te nemen wanneer de moedervennootschap haar aandeelhouderschap van deze kleindochtervennootschap uitoefent via een dochtervennootschap die — aangezien zij in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap is gevestigd en niet werkzaam is in Frankrijk — niet aan de Franse vennootschapsbelasting is onderworpen en dus zelf geen deel kan uitmaken van de groep, een beperking van de

vrijheid van vestiging wegens de fiscale gevolgen van de keuze van de moedervennootschap om het aandeelhouderschap van een kleindochtervennootschap uit te oefenen via een Franse dochtervennootschap in plaats van via een in een andere lidstaat gevestigde dochtervennootschap, voor zover het belastingvoordeel dat voortvloeit uit de „fiscale integratieregeling”, invloed heeft op de belasting van de moedervennootschap van de groep, die de winsten en verliezen van alle vennootschappen van de geïntegreerde groep kan compenseren en er zo voor kan zorgen dat transacties die binnen deze groep plaatsvonden, elkaar vanuit fiscaal oogpunt opheffen?

2) Zo ja, kan een dergelijke beperking dan worden gerechtvaardigd door hetzij de noodzaak om de samenhang van het stelsel van de „fiscale integratie” — in het bijzonder de mechanismen die ervoor zorgen dat transacties die binnen een groep plaatsvonden, elkaar vanuit fiscaal oogpunt kunnen opheffen — te vrijwaren, gelet op de gevolgen van een stelsel waarbij de in een andere lidstaat gevestigde dochtervennootschap, alleen met het oog op de voorwaarde dat het aandeelhouderschap van de kleindochtervennootschap indirect moet worden uitgeoefend, moet worden geacht deel uit te maken van de groep, terwijl zij noodzakelijkerwijs niet in aanmerking komt voor de toepassing van de groepsregeling omdat zij niet in Frankrijk aan belasting is onderworpen, hetzij een andere dwingende reden van openbaar belang?

Beroep ingesteld op 12 september 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Zweden

(Zaak C-419/07)

(2007/C 283/33)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Mojzesowicz en V. Bottka, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Zweden

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden, door artikel 2 van richtlijn 2002/77/EG van de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ⁽¹⁾ niet naar behoren in nationaal recht om te zetten, zijn verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Zweden te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De door de Zweedse regering verleende vergunningen voor digitale uitzending zijn overheidsmaatregelen die met name het gebruik van digitale-uitzendingdiensten en dus indirect de verrichting van deze diensten in het Koninkrijk Zweden regelen. Het vereiste in de thans geldende vergunningen dat de vergunninghouder afdeling 2 van de samenwerkingsovereenkomst in acht neemt, geeft het overheidsbedrijf Boxer indirect een monopoliepositie voor diensten van toegangscontrole (met inbegrip van encryptie) in strijd met artikel 2, lid 1, van richtlijn 2002/77. De handhaving van de verplichting om deze afdeling in acht te nemen, verhindert bovendien ondernemingen die een compleet gamma van digitale-uitzendingdiensten willen aanbieden, de rechten te genieten die artikel 2, leden 1 en 2, van richtlijn 2002/77 hun beoogt te garanderen. De Commissie stelt dus vast dat Zweden richtlijn 2002/77 niet naar behoren heeft omgezet voor diensten van digitale transfer van signalen en uitzending via het terrestrische net.

(¹) PB L 249, blz. 21.

Beroep ingesteld op 13 september 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-422/07)

(2007/C 283/34)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige maatregelen vast te stellen voor het toezicht op de naleving van goede laboratoriumpraktijken in verband met de inspecties en de controle van de studies in de sector van de industriële chemische producten, de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 3 van richtlijn 2004/10/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen, niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Voor de Commissie staat niet vast dat in Spanje de maatregelen zijn vastgesteld die nodig zijn voor het toezicht op de naleving van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken door de laboratoria die tests op industriële chemische stoffen verrichten. Ook is in Spanje geen instantie aangewezen die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken door voormelde laboratoria, althans is de naam van die instantie niet aan de Commissie meegedeeld.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat het Koninkrijk Spanje nog steeds niet de nodige maatregelen heeft vastgesteld voor het toezicht op de naleving van goede laboratoriumpraktijken in verband met de inspecties en de controle van de studies in de sector van de industriële chemische producten als bedoeld in artikel 3 van de richtlijn.

(¹) PB L 50, blz. 44.

Beroep ingesteld op 13 september 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-424/07)

(2007/C 283/35)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Braun en A. Nijenhuis, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland door het bepaalde in §§ 3, sub 12b en 9 a van de Duitse telecommunicatiewet, ingevoegd bij de wet tot wijziging van telecommunicatierechtelijke voorschriften van 18 februari 2007, de verplichtingen heeft geschonden die op hem rusten krachtens de artikelen 6, 7, 15, lid 3, 16 en 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (¹), artikel 8, lid 4, van richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (²), en artikel 17, lid 2, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (³);
- de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.